

kring 14—15 Mill. Kr. Eller, hvis man ikke fuldt ud vil tiltræde denne Opfattelse saa skarpt som jeg her udtrykker den, maa jeg i alt Fald fastholde, at i en Periode, hvor man har overanstrengt sig saaledes, at man maa kræve store nye Statsindtægter, vil det være i høj Grad muligt at holde Statens Anlægsudgifters Størrelse ned paa en Gennemsnitssum af omtrent 10 Mill. Kr. Men derved viser det sig, at ogsaa Finansministerens normale Overslag paa dette Punkt er omtrent 5 Mill. Kr. for højt.

Det Indtryk, jeg havde ved første Behandling, er saaledes ved, hvad der senere er fremkommet, blevet yderligere meget styrket: at der forlanges alt for meget til Statens normale Forbrug ved de Skattelove, som den højtærede Finansminister her forelægger. Medens jeg ved første Behandling stod saa godt som ene med Fremsettelsen af disse Anskuelse, har det vist sig senere, at forskellige, der have beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, ere komne til det samme Resultat som jeg. I den Betænkning, vi have fremlagt, have vi henledet Opmærksomheden paa en Pjece, der er udgivet af en i Finanssager særdeles velbefaren Mand, Finanskommunaldirektøren paa Frederiksberg, Westergaard. Han har længe beskæftiget sig med en forbedret Form for Statens Udgifts- og Indtægtsbudget. Han er Tilhænger af det mest udprægede Driftsbudget, hvilket jeg blot nævner i denne Forbindelse, fordi han i den Pjece, jeg omtaler, har omgjort Statens Budget til et meget udpræget Driftsbudget, endnu mere udpræget end det, der er forelagt for os af Sparekommissionen. De Resultater, han kommer til, ere de samme: at der er begæret 4—5 Millioner Kr. for meget. Jeg nævner dette Tal og ikke det Tal, som staar i Pjecen, som jeg berigtiger her, idet der har fundet en enkelt Misforstaaelse Sted i Kommunaldirektør Westergaards Opgørelse, hidført ved en Uklarhed i en Udtalelse af Finansministeren under første Behandling. 4—5 Mill. Kr. vil han paa det Tidspunkt mene, at der var forlangt for meget. Der tages altsaa aldeles ikke Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Udgifter man kan forlange eller ikke forlange.

Jeg skal endvidere henpege paa, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgekreds (Schovelin), som Finansministeren gjorde opmærksom paa under Indkomst- og Formueskattelovens anden Behandling — forsigtigt, tror jeg, Finansministeren sagde —, nærmede sig den Anskuelse, jeg

havde gjort gældende, og at ogsaa det ærede Medlem for Københavns 10de Valgekreds (Bang) har hævdet, at der utvivlsomt forlanges for meget. Det forekommer mig nu meget besynderligt, at dette Ting, som sidder paa den almindelige Befolknings Vegne, som efter alle historiske og politiske Traditioner har Skattebevillingsretten først og fremmest, og som efter alle politiske og historiske Traditioner har at varetage Befolkningens Interesser saaledes, at der ikke kræves mere Skat af den end højst nødvendigt — at dette Ting vil gaa til i disse Dage at paalægge Befolkningen Skatter til et Beløb af 11 Mill. Kr., naar det i alt Fald maa siges, at det ved alt, hvad der er fremført, er gjort i allerhøjeste Grad tvivlsomt, om dette Beløb er nødvendigt. Jeg bruger med Villie et saa svagt Udtryk, for at ingen skal sige, at jeg gør mig skyldig i Overdrivelser her. Jeg siger, at det efter, hvad der er fremført, maa være i højeste Grad tvivlsomt, om dette Beløb er nødvendigt. Jeg forstaar ikke, at Tinget vil gaa med til at bevilge dette Beløb paa saa svagt et Grundlag.

Vi ville formodentlig komme til at se disse Skattelove igen; under den ene eller den anden Form ville vi komme til at tale om dem, antagelig ville vi se dem efter Finansaarets Slutning. Vi ville da vide, hvorvidt Indtægterne af Tolden og Statsbanernes Overskud ere indgaaede saaledes i de følgende Maaneder, som man maatte slutte sig til efter deres Indgaaen i de foregaaende Maaneder. Saaframt det da viser sig, at de Bemærkninger, jeg har fremsat, ere slaaede til eller nogenlunde slaaede til, saaframt det altsaa viser sig, at der for det kommende Aar er budgetteret 5—6 Mill. Kr. for lavt paa disse Poster, vil Tinget da fremdeles opretholde og støtte Finansministerens Krav om 5—6 Mill. Kr. Skatter for meget, ganske bortset fra den Betragtning, om de Udgifter, Finansministeren har regnet med, ere nødvendige eller ikke?

Disse Skattelove, som nu gøres færdige her, indeholde et voldsomt Brud med Venstres tidligere Skattestandpunkt. Der paalægges Befolkningen indirekte Skatter til et Beløb af henved $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvoraf mindst $\frac{9}{10}$ hvile paa den fattige og den jævnt stillede Befolkning, og samtidig paalægges der i Indkomst- og Formueskat $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som ikke ere lagte udelukkende paa den rige Befolkning, men som netop i Henhold til selve Finansmi-